

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ นิยามของปริมาณวลี

ปริมาณวลีอาจจะมีนิยามได้ เป็น ๒ แบบ แบบแรกคือนิยามในค่านอร์รศาสตร์ หรือความหมายในค่านั้น ปริมาณวลีคือ วลีที่ให้ความหมาย เกี่ยวกับปริมาณหรือจำนวนของ นามวลีที่มีขยาย แบบที่สองคือนิยามในค่านวากยสัมพันธ์ ปริมาณวลีคือ วลีที่เป็น องค์ประกอบชนิดหนึ่งในนามวลี มีตำแหน่งการ เกิดอยู่หลังนาม ในรูปพื้นผิว ปริมาณวลี อาจจะมีองค์ประกอบเดียวหรือหลายองค์ประกอบก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ เพียงองค์ประกอบเดียว

- ๑) ก. เลือ ๕ คืน
- ข. แก้ว ๒ ใบ
- ค. ผ้า ๕ เมตร

๒. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๒ องค์ประกอบ

- ๒) ก. เลือ ๒ คืน
- ข. แก้ว ๓ ใบ
- ค. ผ้า ๕ เมตร

๓. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๓ องค์ประกอบ

- ๓) ก. เลือ ๒ คืน
- ข. แก้ว ๓ ใบ
- ค. ผ้า ๕ เมตร

๔. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๔ องค์ประกอบ

- ๔) ก. เลือ ๒ คืน
- ข. แก้ว ๓ ใบ
- ค. ผ้า ๕ เมตร

๕. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๕ องค์ประกอบ

- ๕) ก. เลือ ๒ คืน ๒ คืน ๒ คืน

- ข. แก้ว อีก เพียง ๓ ใบ เท่านั้น
 ค. น้ำ อีก ประมาณ ๕ เมตร เท่านั้น
๖. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๖ องค์ประกอบ
 ๖) ก. เสื้อ อีก แค่ ๓ สิบ ฝืน เท่านั้น
 ข. แก้ว อีก เพียง ๓ สิบ ใบ เท่านั้น
 ค. น้ำ อีก ประมาณ ๓ สิบ เมตร เท่านั้น
๗. ปริมาณวลีที่มีรูปองค์ประกอบปรากฏ ๗ องค์ประกอบ
 ๗) ก. เสื้อ อีก แค่ ๓ สิบ กว่า ฝืน เท่านั้น
 ข. แก้ว อีก เพียง ๓ สิบ กว่า ใบ เท่านั้น
 ค. น้ำ อีก ประมาณ ๓ สิบ กว่า เมตร เท่านั้น

๑.๒ ความเป็นมาของปัญหา

ปริมาณวลีในภาษาไทยประกอบด้วยองค์ประกอบหลายชนิด และแต่ละองค์ประกอบก็จะปรากฏในตำแหน่งในโครงสร้างผิวที่ต่างกัน องค์ประกอบแต่ละชนิดต่างมีตำแหน่งในการเกิดที่แน่นอน การวางองค์ประกอบขององค์ประกอบหนึ่งชนิดที่ก็จะเกิดผล เป็นถ้อยคำ (utterance) ที่ผิดไวยากรณ์ ดังเช่น

๑. ก. เงินพันบาท
 ข. * เงินบาทพัน
๒. ก. เงินพันบาท เศษ
 ข. * เงิน เศษบาทพัน
๓. ก. เงินอีกประมาณพันบาท เศษ
 ข. * เงิน เศษอีกบาทพัน ประมาณ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คำบางคำที่ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบของปริมาณวลีอาจจะปรากฏรวมกันไม่ได้ ดังเช่นประโยคในตัวอย่าง ๔ ค. ข้างล่างนี้

๔. ก. น้ำสิบเมตรครึ่ง
 ข. น้ำสิบกว่า เมตร
 ค. * น้ำสิบกว่า เมตรครึ่ง

จะเห็นว่า ครึ่ง ในตัวอย่าง ๔. ก. สามารถปรากฏร่วมกับ สิบ และ เมตร ได้ และในตัวอย่าง ๔. ข. กวา ก็สามารถเกิดร่วมกับ สิบ และ เมตร ได้ แต่เมื่อนำ กวา และ ครึ่ง มาวางไว้ร่วมกับ สิบ และ เมตร ก็จะได้วลีที่ผิดไวยากรณ์ ทั้งนี้ เพราะ กวา มีความหมายบอกปริมาณที่ไม่แน่นอนว่า เกินจาก สิบ ไปเท่าใด ในขณะที่ ครึ่ง จะแจ้งความหมายของปริมาณที่แน่นอนว่า เป็นเศษหนึ่งส่วนสอง ($\frac{1}{2}$) ด้วยเหตุนี้ คำที่แจ้งปริมาณไม่แน่นอนจึงไม่สามารถเกิดร่วมกับคำแจ้งปริมาณที่แน่นอนได้ แต่ตัวอย่าง เช่น ๕. ก. ข้างล่างนี้ก็แสดงให้เห็นว่าอาจจะมีเงื่อนไขอื่นอยู่ด้วย ซึ่งเป็นข้อคัดค้านการเกิดรวมขององค์ประกอบไวยากรณ์

- ๕. ก. ระยะทาง ครึ่ง กิโลเมตร
- ข. ระยะทางกิโล ครึ่ง
- ค. * ระยะทาง ครึ่ง กิโลเมตร ครึ่ง

ครึ่ง ในตัวอย่าง ๕. ก. จะแจ้งปริมาณของระยะทางว่า เท่ากับเศษหนึ่งส่วนสองกิโล และ ครึ่ง ในตัวอย่าง ๕. ข. จะแจ้งปริมาณของระยะทางว่า เท่ากับหนึ่งกิโลครึ่ง เมื่อนำตัวอย่างทั้งสองมารวมกันเข้า เกิดเป็นตัวอย่าง ๕. ค. จะพบว่า ครึ่ง ที่เกิดหน้ากิโลไม่สามารถเกิดร่วมกับ ครึ่ง ที่เกิดหลังกิโลได้ ทั้งนี้เพราะ ครึ่ง ในทั้งสองตัวอย่าง ต่างก็มีความหมายเหมือนกัน การที่มีคำแจ้งเศษที่มีความหมายเหมือนกันไวยากรณ์เดียวกัน จึงทำให้เกิดปริมาณวลีที่ผิดไวยากรณ์ได้

จากตัวอย่างทั้ง ๕ นี้ แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างของปริมาณวลี ๒ ปัญหา คือ

๑. ปริมาณวลีมีองค์ประกอบ เป็นจำนวนเท่าใด และองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กัน (hierarchical relations) อย่างไรบ้าง
๒. ในบรรดาคำที่ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของปริมาณวลี คำใดบ้างที่เกิดรวมกันได้ และคำใดบ้างเกิดรวมกันไม่ได้

เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาค้นคว้า เพื่อตอบปัญหา ๒ ข้อนี้ ผู้วิจัยจึงจะได้วิเคราะห์ข้อมูลภาษา ไทย เพื่อศึกษา โครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในปริมาณวลี ซึ่งจะนำไปสู่คำตอบของปัญหา เหล่านี้

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างปริมาณวลีในภาษาไทย เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

๑.๓.๑ ปริมาณวลีมีองค์ประกอบกี่องค์ประกอบ

๑.๓.๒ องค์ประกอบใดทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบใด
บ้างทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบขยาย

๑.๓.๓ องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบในปริมาณวลีมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร

๑.๔ สมมติฐานการวิจัย

๑.๔.๑ องค์ประกอบของปริมาณวลีในโครงสร้างลึกล่าอาจจะมีจำนวนไม่เท่ากับ
องค์ประกอบในโครงสร้างผิว

๑.๔.๒ การเกิดร่วมกันได้ และไม่ได้ของรายคำแต่ละรายคำ อาจจะสามารถอธิบาย
ได้ในแง่คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของรายคำแต่ละรายคำ

๑.๕ ขอบเขตการวิจัย

๑.๕.๑ ศึกษาภาษาไทยกรุงเทพฯ โดยไม่คำนึงถึงภาษาย่อยทางสังคม

๑.๕.๒ ศึกษาเฉพาะประโยคเริ่ม* เพื่อจะวิเคราะห์หาโครงสร้างและ
จำนวนองค์ประกอบของปริมาณวลีที่สมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะในประโยคไม่เริ่ม องค์ประกอบ
บางองค์ประกอบของปริมาณวลีที่เป็นความเก่า** (given information) เช่น
ไอศกรีม และ ถ้วย ในประโยคที่ ๒ จะสามารถละไว้ในฐานที่เข้าใจได้

๒) ก. เอาไอศกรีมอีกก็ถ้วย

ข. เอา อีก ๒ ไค้ใหม่

(เทียบกับ เอา อีก ๒ ถ้วย ไค้ใหม่)

* วิจัยค้น ถาดพงศ์. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. (กรุงเทพฯ-
มหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๒), หน้า ๑๓ - ๑๕.

**

Kuno Susumo, "Functional Syntax." in Syntax and Semantics, ed. Moravesik A. Edith and Wirth R. Jessica (New York: Academic Press, 1980), pp. 126 - 133.

เพราะฉะนั้น ในการวิเคราะห์ปริมาณวลีนี้ จึงได้เลือกวิเคราะห์เฉพาะประโยค
เริ่มเท่านั้น

๑.๕.๓ ศึกษาโครงสร้างปริมาณวลีเฉพาะที่มีลักษณะนาม เป็นองค์ประกอบหลัก
โดยที่ลักษณะนามนั้นต้อง เป็นลักษณะนามที่เกิดร่วมกับคำนาม ไม่ใช่คำนามที่เปลี่ยนตำแหน่ง
มา เป็นลักษณะนามดังตัวอย่าง เช่น

๗) ๓ โจร

(เขียนฉบับ โจร ๓ คน)

จะเห็นได้ว่า โจร เป็นคำนาม ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้กับลักษณะนาม คน ในตัวอย่าง
นี้ไม่มีคำปรากฏในตำแหน่งของคำนาม และคำที่ควรจะเป็นคำนามนั้น ได้ถูกนำไปวางไว้ใน
ตำแหน่งของลักษณะนามแทน นามวลีที่มีปริมาณวลีประกอบในลักษณะนี้จะไม่นำมารวมใน
ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์หน่วย กว้างเหตุน่า ปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปในภาษาไทย
เท่าที่สังเกตพบ จะปรากฏอยู่ในสถานการณ์การใช้ภาษาที่จำกัดบางอย่าง เช่น การพูดหัวข่าว
ในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือการสรุปข้อมูลทางสถิติ เป็นต้น

๑.๖ วิธีดำเนินการวิจัย

๑.๖.๑ รวบรวมศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องปริมาณวลีใน
ภาษาไทย

๑.๖.๒ เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งทดสอบข้อมูลกับผู้ออกภาษาคนอื่น

๑.๖.๓ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตำแหน่งที่ปรากฏในโครงสร้างนิเว ความหมาย
ของคำที่ปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ และความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
ที่มีต่อกันเป็นเกณฑ์

๑.๖.๔ ตั้งข้อสมมุติฐานสำหรับโครงสร้างของปริมาณวลี ในรูปของกฎ
โครงสร้างและกฎแปรรูปที่จะแปลงโครงสร้างเดิมมาสู่โครงสร้างนิเว

๑.๖.๕ วิเคราะห์คุณสมบัติทางไวยากรณ์และทางอรรถศาสตร์ (grammatical
and semantic features) ของคำแต่ละชนิดที่เกิด เป็นองค์ประกอบในปริมาณวลี
เพื่อจัดหมวดคำที่เกิดในตำแหน่งองค์ประกอบเหล่านั้น และเพื่อกำหนดกฎที่จะอธิบายการ
เกิดร่วมกันได้ และไม่ได้ของรายคำของแต่ละองค์ประกอบในปริมาณวลี

๑.๖.๖ สรุปและเสนอผลการวิเคราะห์

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ เพิ่มพูนความรู้ เรื่ององค์ประกอบ โครงสร้าง รวมทั้งความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ของปริมาณวลีในภาษาไทย ในแนวการวิเคราะห์ตามทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูป

๑.๗.๒ อาจจะใช้แนวการวิเคราะห์ปริมาณวลีในภาษาไทยนี้ประยุกต์ เปรียบเทียบกับการวิเคราะห์ปริมาณวลีในภาษาต่างประเทศ เช่นภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแก่นักเรียนไทย หรือการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนต่างประเทศ

๑.๘ ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูปโดยสังเขป

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูป (Generative Transformational Framework) ซึ่ง โนม ชอมสกี เป็นผู้เสนอไว้ในหนังสือ Aspects of the Theory of Syntax (1965) เขาได้เสนอว่าในการอธิบายและศึกษาภาษานั้น เราไม่ได้ศึกษาเพื่อพรรณนา^{พรรณนา}แต่รูปภาษาที่ปรากฏ (performance) เท่านั้น แต่มุ่งศึกษาวิจัยสมรรถทางภาษา (competence) ซึ่งเป็นความสามารถของผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษาที่จะบอกได้ว่าประโยคใดถูกต้องตามไวยากรณ์ของภาษานั้น และประโยคใดไม่ถูกต้อง โดยใช้กฎชนิดต่าง ๆ เป็นกลไกในการอธิบาย โดยมีสมมุติฐานว่า กฎหรือระเบียบของภาษานั้นมีจำนวนจำกัด แต่จะสามารถทำให้เกิดประโยคในภาษาได้เป็นจำนวนไม่จำกัด นอกจากนี้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูปยังมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ ด้วย ว่าอาจจะมีความสัมพันธ์กันในคำรูปและความหมาย เช่น ประโยค ๒ ประโยคอาจจะมียุ่บต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน เช่น

๘. แม่ให้เงินแก่น้อง

๘. แม่ให้เงินน้อง

หรือประโยครูปเดียวอาจจะมีความหมายได้ ๒ อย่าง เช่น

๑๐. เขาตัดต้นไม้ในสวน

ซึ่งอาจจะมีความหมายว่า เขาตัดต้นไม้ (อยู่) ในสวน

และ เขาตัดต้นไม้ (ที่อยู่) ในสวน

ขอมสก็ักใช้วิธีแยกโครงสร้างของประโยคเป็น ๒ ระดับ เป็นกลไกในการอธิบายปรากฏการณ์ โครงสร้าง ๒ ระดับนี้คือ โครงสร้างผิว อันได้แก่รูปประโยคหรือถ้อยคำที่เป็นเสียงหรือเป็นตัวเขียน และโครงสร้างลึก อันเป็นโครงสร้างที่ประกอบประกอบและความหมายของประโยค

ขอมสก็ักได้อธิบายโครงสร้าง ๒ โครงสร้างที่มีความหมายเหมือนกัน (paraphrase) ว่าเป็นประโยคที่มีโครงสร้างระดับลึกรูปเดียว แต่มีโครงสร้างระดับผิวหลายรูป* ดังเช่น

๑๐. I expected a specialist to examine John.

๑๑. I expected John to be examined by a specialist.

ในกรณีของประโยคคำถามหรือการที่รูปประโยค ๑ รูปมีความหมายได้หลายความหมาย ขอมสก็ักได้อธิบายว่า เป็นเพราะโครงสร้างผิวของประโยคคำถามนี้ มีโครงสร้างลึกมากกว่า ๑ โครงสร้าง ดังเช่น

ประโยคนี้โครงสร้างระดับผิวว่า

๑๒. I had a book stolen.

อาจจะมีการสร้างระดับลึกที่มีความหมายแตกต่างกันได้ถึง ๓ แบบคือ

๑. Someone stole a book (from my car)

๒. I had someone steal a book.

๓. I had almost succeeded in stealing a book.

นอกจากนี้ ขอมสก็ักยังได้ใช้โครงสร้าง ๒ ระดับในการอธิบาย การที่ประโยคบางกลุ่มอาจจะมีการลำดับคำ (sequential ordering) เหมือนกัน แต่มีความสัมพันธ์ลำดับชั้น (hierarchical relationship) ขององค์ประกอบต่างกัน เช่น ตัวอย่างประโยคข้างล่างนี้

*

Chomsky, Noam. Aspects of the Theory of Syntax,

(Cambridge Massachusetts: M.I.T. Press, 1965), pp. 21 - 22.

๑๓. John is eager to please.

๑๔. John is easy to please.

ประโยคทั้งสองนี้มีการ เรียงลำดับคำในโครงสร้างระดับผิวเหมือนกัน แต่เมื่อพิจารณาให้ถี่ใจจะพบว่าองค์ประกอบของประโยคทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์คลลันต่างกัน กล่าวคือ ประโยคแรก John จะเป็นประธานของ eager และ please ในขณะที่ในประโยคหลัง John เป็นประธานของ easy และเป็นกรรมของ please

ขอมสก็ได้เสนอวิธีที่จะอธิบายความแตกต่างระหว่างโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิวในรูปของกฎแปรรูป (Transformational Rule) ซึ่งจะแปรรูปโครงสร้างลึก มาสู่โครงสร้างผิว

นอกจากกฎแปรรูป ขอมสก็ยังสามารถเสนอให้อธิบายองค์ประกอบและความสัมพันธ์ทางวากยสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของประโยคด้วยกฎโครงสร้าง ซึ่งเขาเสนอให้ใช้กฎชนิกแตกแขนง (branching rules) กฎโครงสร้างเป็นสิ่งที่กำหนดว่า โครงสร้างระดับลึกของประโยคหนึ่ง ๆ มีจำนวนองค์ประกอบเท่าไร และองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ขอมสก็ได้เสนอกฎโครงสร้างข้างล่างนี้ไว้สำหรับประโยคภาษาอังกฤษ

S → NP (AUX) VP

VP → V (NP)

NP → Det (N)

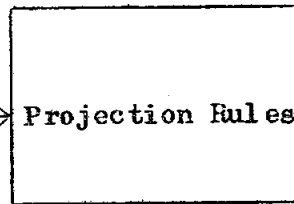
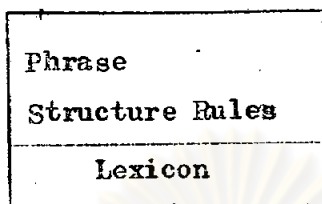
กฎเหล่านี้จะอธิบายว่า โครงสร้างของประโยคจะประกอบด้วย นามวลี กริยา-ช่วย และกริยาวลี ซึ่งการเรียงลำดับตำแหน่งการเกิดของวลีทั้งสองนี้ จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของนามวลีในฐานะที่เป็นภาคประธานของประโยคได้อีกด้วย ในส่วนของกริยาวลีจะประกอบด้วย กริยาและนามวลี ซึ่งนามวลีที่เกิดในตำแหน่งหลังกริยาจะมีความสัมพันธ์กับกริยา ในฐานะที่เป็นภาคกรรมของกริยานั้น สำหรับนามวลีเองจะประกอบด้วยคำชี้เฉพาะ (determiner) และคำชี้เฉพาะจะเกิดหน้านามเสมอ

ทฤษฎีไวยากรณ์ของขอมสก็อาจจะสรุปได้ เป็นแบบจำลองดังนี้คือ

SYNTACTIC COMPONENT

SEMANTIC COMPONENT

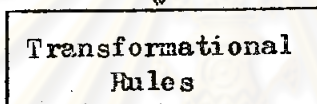
Base Sub.
Component

Deep
Dup Structure

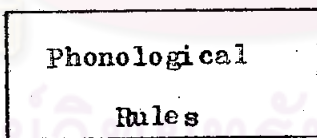
Semantic Representation

Transformational
Sub-component

Surface Structure

PHONOLOGICAL COMPONENT

Phonological Representation

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไวยากรณ์จะประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ ๓ ส่วนคือ

๑. ส่วนประกอบทางวากยสัมพันธ์ (syntactic component)
๒. ส่วนประกอบทางระบบเสียง (phonological component)
๓. ส่วนประกอบทางอรรถศาสตร์ (semantic component)

ในส่วนประกอบทางวากยสัมพันธ์ จะประกอบด้วยส่วนประกอบย่อยที่สำคัญ

๒ ส่วนคือ ส่วนประกอบย่อยฐาน (base sub-component) และส่วนประกอบย่อยแปรรูป (Transformational sub-component) ซึ่งมีหน้าที่ให้รายละเอียดต่าง ๆ ทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของโครงสร้างประโยคหรือวลี

ส่วนประกอบย่อยฐานจะประกอบด้วยกฎโครงสร้างวลี (phrase structure rules) และคลังคำ (lexicon) กฎโครงสร้างวลีจะมีลักษณะเป็นกฎแตกแขนงจะเป็นกฎที่กำหนดโครงสร้างของประโยคหรือวลีต่าง ๆ กฎจะกำหนดควาวลีหรือประโยคนั้น ๆ ประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง แต่ละองค์ประกอบจะแสดงด้วยสัญลักษณ์ประจำกลุ่ม (categorical symbols) ในส่วนของคลังคำจะประกอบด้วยรายการคำ (lexical entry) ในภาษา ซึ่งรายการแต่ละรายการจะมีลักษณะ (feature) ที่แสดงความหมายและหน้าที่ทางไวยากรณ์ฝังอยู่ในรายการนั้น ๆ ลักษณะเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือในการอธิบายความไม่ถูกต้องของประโยค เช่นประโยคที่ ๑๕ ได้

๑๕. *Sincerity may frighten the boy.*

ประโยคนี้นี้มีคำนาม sincerity ทำหน้าที่เป็นประธาน มีลักษณะว่าเป็น (-animate) ดังนั้น มันจะไปเกิดเป็นประธานของกริยา frighten ซึ่งต้องมีประธานที่เป็น (+animate) ไม่ได้ ดังนั้น เมื่อ sincerity เป็นนามที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต (+nom -animate) มาเกิดกับกริยาที่ต้องการประธานเป็นสิ่งมีชีวิต (+nom +animate) จึงเกิดประโยคที่ผิดไวยากรณ์ (ungrammatical) ขึ้นหากันความหมาย แต่ไม่ใช่หากันโครงสร้าง

ขอมสก็โต้เสนอวิธีการสำหรับ... อธิบายปรากฏการณ์นี้ โดยใช้ลักษณะ

(feature) ซึ่งมี ๒ แบบคือ

๑. ลักษณะการจำแนกชั้น (strict subcategorization) เป็นการแบ่ง
 รายคำออกเป็นกลุ่มย่อย โดยใช้ความหมายประจำศัพท์ของแต่ละกลุ่มคำเป็นเกณฑ์

๒. ลักษณะเงื่อนไขการเกิดรวม (selectional restriction) เป็นลักษณะ
 ที่กำหนดการเกิดรวมของรายคำในองค์ประกอบหนึ่งกับรายคำในอีกองค์ประกอบหนึ่ง

ข้อกำหนดทั้ง ๒ ข้อนี้จะช่วยในการกำหนดลักษณะการเกิดรวมได้ และการเกิด
 รวมไม่ได้ของรายคำในองค์ประกอบหนึ่งกับรายคำในอีกองค์ประกอบหนึ่ง และช่วงป้องกัน
 ไม่ให้รายคำที่มีความหมายไปกันไม่ได้กับรายคำในอีกองค์ประกอบหนึ่ง เกิดรวมกัน

ส่วนประกอบทางวากยสัมพันธ์ที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็คือ ส่วนประกอบย่อยแปรรูป
 (transformational sub-component) ซึ่งเป็นส่วนที่เชื่อมโยงให้เห็นถึงลักษณะ
 ความสัมพันธ์ของประโยคในโครงสร้างลึกและในโครงสร้างผิวตั้งแต่กล่าวมาแล้ว

ในส่วนประกอบทางอรรถศาสตร์ ซึ่งเป็นส่วนที่ให้ความหมายแก่ประโยคหรือวลี
 ที่สร้างขึ้นจากกฎโครงสร้างหรือกฎแปรรูป จะประกอบด้วยกฎของความหมาย (projec-
 tion rules) ทำหน้าที่ให้ความหมายที่ถูกต้องของประโยคหรือวลีนั้น ๆ

ในส่วนประกอบทางระบบเสียง ซึ่งเป็นส่วนที่กำหนดเสียงให้แก่ประโยคหรือวลี
 จะประกอบด้วยกฎที่สำคัญคือ กฎทางระบบเสียง (phonological rules) ทำหน้าที่กำหนด
 เสียงที่ถูกต้องของประโยคหรือวลีนั้น ๆ

๑.๕ การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ผู้ที่ทำการวิจัยในเรื่องของปริมาณวลีในภาษาไทยที่ควรจะนำมากล่าวถึงนั้นมีอยู่
 ๓ ท่านคือ วิจิตรน ภาณุพงศ์ (๒๕๑๓, ๒๕๒๒) เฉลา ไชยรัตน์ (๒๕๐๔) และอุดม
 วโรตมลิขิต (๒๕๑๕) ผู้วิจัยท่านแรกได้ทำการวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์
 โครงสร้าง ส่วนผู้วิจัย ๒ ท่านหลัง ได้ทำการวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต
 แปรรูป ที่ขอมสก็เสนอไว้ในหนังสือ Syntactic Structures (1957) งานวิเคราะห์
 ทั้ง ๓ ชิ้นนี้ เป็นงานวิเคราะห์ที่ครอบคลุมโครงสร้างของภาษาไทยทั้งหมด ซึ่งได้กล่าวถึง
 ปริมาณวลีไว้ดังนี้

๑.๘.๑ วจินศน์ ภาคพงศ์ (๒๕๑๓, ๒๕๒๒)

วจินศน์ ภาคพงศ์ ได้ทำการวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์โครงสร้างเป็นหลัก ในหนังสือโครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ (๒๕๒๒) ได้กล่าวว่า หมวดคำที่เกี่ยวกับจำนวนในภาษาไทยประกอบด้วยหมวดคำ ๕ หมวดคำ คือหมวดคำลักษณนาม หมวดคำจำนวนนับ หมวดคำลำดับที่ หมวดคำหน้าจำนวนและหมวดคำหลังจำนวน ดังมีรายละเอียดการวิเคราะห์ต่อไปนี้

๑. หมวดคำลักษณนาม คือคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของกรวยประโยคทดสอบ ๒ ตำแหน่งที่กำหนดไว้คือ

นาม _____ กริยากรรมย่อย นี้ กริยากรรม แล้ว
 เช่น บ้าน หลัง เก่า นี้ หอม แล้ว

คำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของกรวยประโยคดังกล่าว ได้แก่ ลักษณนาม เช่น หลัง ตัว อัน โข ฉีน เล่ม คำน เป็นต้น

๒. หมวดคำจำนวนนับ คือคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของกรวยประโยคทดสอบ ๒ ตำแหน่งที่กำหนดไว้คือ

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยากรรม นาม _____ ลักษณนาม
 เช่น เพื่อน จะ ชื่อ หนังสือ ๒ เล่ม

คำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของกรวยประโยคดังกล่าว ได้แก่ บาง ทุก หลาย กี่ ครั้ง และคำจำนวนที่เป็นตัวเลข ๑, ๒, ๓

๓. หมวดคำหน้าจำนวน คือคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งหน้าคำจำนวนนับ คือระหว่างนามกับคำจำนวนนับ ในกรวยประโยคทดสอบหาค่าจำนวนนับได้*

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยากรรม นาม _____ คำจำนวนนับ ลักษณนาม
 เช่น เพื่อน จะ ชื่อ หนังสือ อีก ๒ เล่ม

คำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งนี้ได้แก่ อีก สัก ทั้ง ตั้ง เพียง ประมาณ เกือบ เกือบเกือบ ราว ราว

* กรวยประโยคนี้ได้จากคำจำกัดความที่กำหนดไว้ในหนังสือ โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์

๔. หมวดคำลำดับที่ คือคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของ
กรวยประโยคทดสอบ ๒ ตำแหน่งที่กำหนดไว้ คือ

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยาสกรรม นาม ลักษณะนาม _____
เช่น นายก จะ นิ่ง รถ คัน ที่สอง

คำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งดังกล่าว และคำนั้นไม่ใช่คำกริยากรรมย่อย
ไม่ใช่คำบอกกำหนดเสียงตรีและเสียงจัตวา จะถือว่าเป็นลำดับที่ ใดแก่ที่หนึ่ง ที่สอง
ที่สาม เกี้ยว แรก สุกท้าย หน้า หลัง กลาง

๕. หมวดคำหลังจำนวน คือคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งช่องว่าง
หลังคำลักษณนามในกรวยประโยคทดสอบหาค่าจำนวนนับได้

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยาสกรรม นาม คำจำนวนนับ ลักษณะ นาม _____
เช่น แม่ จะ ชื่อ น้า ๒ หลา เศษ

คำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งดังกล่าว และคำนั้นไม่ใช่คำกริยากรรมย่อย
ไม่ใช่คำบอกกำหนดเสียงตรีและเสียงจัตวา ไม่ใช่คำกริยาวิเศษณ์ ไม่ใช่คำช่วยหลังกริยา
จะถือว่าเป็นคำหลัง จำนวนนับได้แก่ เศษ เศษ เศษ กวา กวากวา เท่านั้น พอดี ถ้วน ครึ่ง

หมวดคำเหล่านี้จะเรียงอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน * ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. ลักษณะนาม เช่น ช้อน อัน หมอน ใบ
๒. จำนวนนับ ลักษณะนาม เช่น หมู ๒ กิโด แสตมป์ ๒๐ ดวง
๓. ลักษณะนาม ลำดับที่ เช่น ตู้ ใบ เกี้ยว บ้าน หลังแรก
๔. จำนวนนับ ลักษณะนาม ลำดับที่ เช่น รถ ๒ คันหน้า รูป ถ้าย ๓ ชุดแรก
๕. คำหน้าจำนวน ลักษณะนาม เช่น जान อีก ๒ ปลา ทั้ง ๓ ตัว
๖. คำหน้าจำนวน จำนวนนับ ลักษณะนาม เช่น जान อีก ๒ ใบ ปลา ทั้ง ๓ เชิง
๗. คำหน้าจำนวน ลักษณะนาม ลำดับที่ เช่น นูหรือ อีก มวน เกี้ยว กุหลาบ อีก ดอก หนึ่ง
๘. จำนวนนับ ลักษณะนาม คำหลังจำนวน เช่น น้า ๓ หลากวา กะทะ ๒ ใบ เท่านั้น
๙. ลักษณะนาม ลำดับที่ คำหลังจำนวน เช่น รถ คัน เกี้ยว เท่านั้น บ้าน หลังแรก เท่านั้น

๑๐. จำนวนนับ ลักษณะนาม ลำดับที่ คำหลังจำนวน เช่น ห้อง ๓ ห้องหลัง
เท่านั้น ลูก ๒ คนแรกเท่านั้น
๑๑. คำนำจำนวน จำนวนนับ ลักษณะนาม คำหลังจำนวน เช่น ผ้าสัก
๕ เมตรกว่า ไซ้อีกตั้ง ๓ โหลกว่า
๑๒. คำนำจำนวน ลักษณะนาม ลำดับที่ คำหลังจำนวน เช่น รถสักคันหนึ่ง
เท่านั้น น้ำอีกแก้วเดียว เท่านั้น

การวิเคราะห์นี้ใช้แนววิเคราะห์แบบทฤษฎีโครงสร้าง ทั้งนี้ จึงครอบคลุมเฉพาะรูปโครงสร้างที่ปรากฏ หรือรูปพื้นผิวของปริมาณวลี ผู้วิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ในแนวเรียง (sequential relationship) อย่างละเอียด แต่มีใ้กล่าวถึงความสัมพันธ์ลำดับชั้น (hierarchical relationship) หรือความแตกต่างทางด้านวากยสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบหลักและที่เป็นองค์ประกอบขยาย

๑.๘.๒ เจลา ไชยรัตน์ (๒๕๐๔)

เจลา ไชยรัตน์ (๒๕๐๔)* ได้ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะ

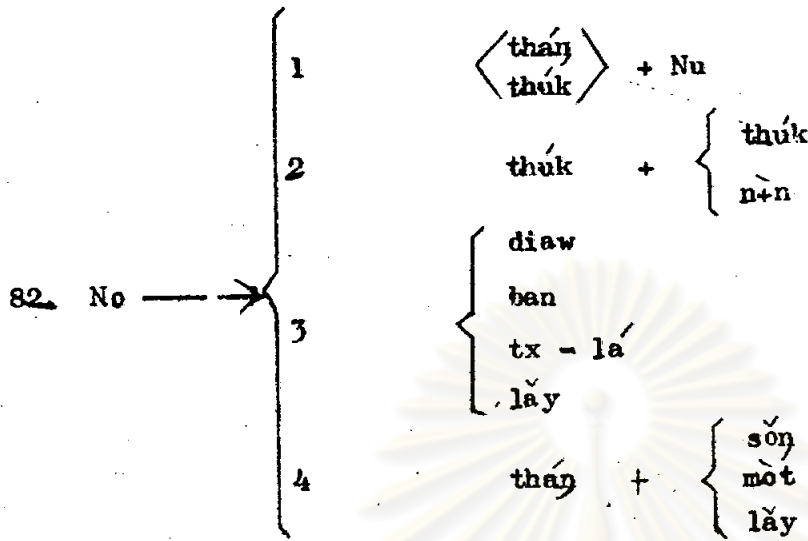
ไวยากรณ์ไทยกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์วิวรรตแปรรูปตามแบบที่ชอมสกีเสนอไว้ในหนังสือ Syntactic Structures (1957) ในตอนหนึ่งของการวิเคราะห์โครงสร้างของไวยากรณ์ไทย ได้กำหนดให้ปริมาณวลีซึ่งประกอบด้วยหน่วยจำนวนและลักษณะนาม (No + CI) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำหน้าที่ขยายคำนามตามกฎโครงสร้างที่ ๔๘ ดังนี้

$$48. \begin{matrix} \text{Na} \\ \text{an} \\ \text{in} \end{matrix} \rightarrow \langle \text{Pl. in} \rangle + \left[\begin{matrix} \langle \text{Ad} \\ \text{an} \rangle \\ \langle \text{Ad} \\ \text{an} \rangle \end{matrix} + \begin{matrix} \langle \text{N} \\ \text{an} \rangle \\ \langle \text{N} \\ \text{in} \rangle \end{matrix} \right] + \left[\text{Adj P} \right] + \langle \text{Adv}_{1,2} \rangle + \langle \text{No+CI} \rangle$$

จากนั้นได้กำหนดโครงสร้างของหน่วยจำนวนว่าแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทตามกฎโครงสร้างที่ ๔๒ คือ

*

Chalao Chaiyaratana. A Comparative Study of English and Thai Syntax (Ph.D. Dissertation, Indiana University, 1961), p.13.

และในกฎที่ ๘๖ ได้กำหนดให้หน่วยแสดงจำนวน (Nu) ประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

$$86. Nu \rightarrow \left\{ \begin{array}{l} Num \\ Sip \end{array} \right\} + lán + \langle Num+săn \rangle + \langle Num+m+n \rangle + \langle Num+phan \rangle + \langle Num+y \rangle + \langle Num+síp \rangle + Num$$

และในกฎที่ ๘๘ จะกำหนดว่า คำแสดงจำนวน (Num) ได้แก่ตัวเลขตั้งแต่ ๒ - ๕ หรือตัวเลขหนึ่ง ตัว เกี่ยวถึง เช่น

$$88. Num \rightarrow \left\{ \begin{array}{l} Nú \\ n+n \end{array} \right.$$

$$102. Nu \rightarrow sôn, sãm, sí, há, hòk, cèt, pxt, kâw$$

ส่วนลักษณะนามได้แบ่งออกเป็น ๕ ประเภทตามกฎโครงสร้างที่ ๘๘ และ ๑๐๐

ดังนี้

$$99. cl \rightarrow cl \ 1, 2, 3, 4, \emptyset$$

$$100. \left[\begin{array}{l} cl^1 \\ cl^2 \\ cl^3 \\ cl^4 \\ cl^5 \end{array} \right] \rightarrow \left[\begin{array}{l} on \\ tua \\ khon \\ bxp \\ \emptyset \end{array} \right]$$

007541

นอกจากนี้ยังได้กำหนดกฎแปรรูปที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของปริมาณวลีเพื่อละลักษณะนามทั้งไป ดังเช่นกฎต่อไปนี้

$$83. T \text{ obl } \text{tháp} + \left\{ \begin{array}{l} mót \\ lăy \end{array} \right\} + cl \Rightarrow \text{tháp} + \left\{ \begin{array}{l} mót \\ lăy \end{array} \right\}$$

84. T opt $tháp + Nu + cl \Rightarrow táp + Nu$

101. T obl $\langle y \rangle + No + cl^{\theta} + \langle x \rangle \Rightarrow \langle y \rangle + \langle x \rangle$

และยังมีกฎที่ เปลี่ยนตำแหน่งของคำแสดงจำนวนบางคำไปไว้หลังลักษณะนาม

กึ่ง เช่น

85. T obl $diaw + cl \Rightarrow cl + diaw$

89. T opt $n+n + cl \Rightarrow cl + n+n$

และมีกฎที่ เปลี่ยนคำแสดงจำนวนที่เป็นตัวเลขให้กลายเป็นคำแสดงลำดับที่

กึ่ง เช่น

87. T obl $N^{11} + Num + cl \Rightarrow \left. \begin{matrix} N^n + \langle cl \rangle^n \\ N_3 \end{matrix} \right\} th\hat{l} + Num$

90. T opt $\left. \begin{matrix} N^n + cl^n \\ N_{2,3} \end{matrix} \right\} th\hat{l} + N + n \Rightarrow \left\{ \begin{matrix} N^n + cl^n \\ N_{2,3} \end{matrix} \right\} + r\hat{x}k$

นอกจากนี้ยังมีกฎแปรรูปที่ เปลี่ยนคำแสดงจำนวนบางคำ เช่น

103. T opt $\left[\begin{matrix} lán \\ s\grave{x}n \\ m+n \\ phan \\ r\acute{o}y \\ s\grave{i}p \end{matrix} \right] + n+n \Rightarrow \left[\begin{matrix} lán \\ s\grave{x}n \\ m+n \\ phan \\ r\acute{o}y \\ s\grave{i}p \end{matrix} \right] + \grave{e}t$

104. T. obl $s\grave{o}n + s\grave{i}p \Rightarrow y\grave{l}-s\grave{i}p$

105. T obl $n+n + s\grave{i}p \Rightarrow s\grave{i}p$

จะเห็นได้ว่า การวิเคราะห์ของ เจลา ไชวรัตน์ ครอบคลุมทั้งความสัมพันธ์ในแนวเรียง และความสัมพันธ์กลับกัน แต่ไม่ได้กล่าวถึงปัญหาการ เกิดรวมของคำชนิดต่าง ๆ ในปริมาณวลี นอกจากนี้การที่เสนอกฎแปรรูปที่ ๘๗ ซึ่ง เปลี่ยนคำแสดงจำนวน (cardinal numerals) เป็นคำแสดงลำดับ (ordinal numerals) ทำให้ดูเหมือนว่าปริมาณวลีแสดงจำนวนและแสดงอันดับไม่มีความแตกต่างกันอย่างแท้จริง แต่

แต่ที่จริงแล้ว กฎแปรรูปท่านอนนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนความหมายได้ ซึ่งก็เป็นลักษณะของกฎแปรรูปหลาย ๆ กฎตามแนววิเคราะห์แบบ Syntactic structure (1957) นอกจากนี้ การเรียงกฎโครงสร้างกับกฎแปรรูปสลับกันไป ทำให้มองไม่เห็นความแตกต่างกันในกลไกของกฎสองประเภทนี้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดจากลักษณะของทฤษฎีปริวรรตในตอนนั้น ซึ่งต่อมาชอมสกีก็ได้ปรับปรุงแนวทฤษฎีของเขา เสียใหม่ ในหนังสือ Aspects of the Theory of Syntax (1965) แนวทฤษฎีนี้ช่วยให้แก้ปัญหากที่กล่าวมาข้างต้นของ เจลา ไชยรัตน์ ได้

๑.๔.๓ อุดม วโรตมสิขคคิตต์ (๒๕๑๕

อูดม วโรตมสิขคคิตต์ (๒๕๑๕)* ได้ศึกษาและวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์ภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูปตามที่ชอมสกีเสนอไว้ในหนังสือ Syntactic Structures (1957) เช่นเดียวกับ เจลา ไชยรัตน์ (๒๕๐๕) อูดม วโรตมสิขคคิตต์ไม่ได้เสนอกฎโครงสร้างของปริมาณวลีโดยตรง แต่ได้เสนอกฎของหน่วยลักษณะนาม ในฐานะที่ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบขยายของคำนามว่าประกอบด้วยคำแสดงจำนวนและลักษณะนาม ตามกฎโครงสร้างที่ ๒๗ ดังนี้

$$\text{P.S. 27} \quad C1 \longrightarrow (\text{Num}) C$$

และได้แบ่งคำแสดงจำนวน (Num) ออกเป็น ๓ ประเภทตามกฎโครงสร้างที่ ๓๖, ๓๗ และ ๓๘ ดังนี้

$$\text{P.S. 37} \quad \text{Num} \longrightarrow \begin{cases} \text{Nu}_1 \\ \text{Nu}_2 \\ \text{Nu}_3 \end{cases}$$

$$\text{P.S. 37} \quad \text{Nu}_2 \longrightarrow (\text{Nu} + \text{laán})(\text{Nu}_9 + \text{sàan})(\text{Nu}_9 + \text{m} + \text{n})(\text{Nu}_9 + \text{pán}) \\ (\text{Nu}_9 + \text{r} \text{óoy})(\text{Nu}_9 + \text{sip})(\text{Nu}_9)$$

* Udom Warrotamesikkhadit, Thai Syntax (Mouton, 1970), pp. 3 - 11.

P.S. 38 Nu \longrightarrow Nu₂ in ____ + láan

Nu \longrightarrow n+ŋ , sóŋ , saam , sù , haa , hòk , cèt ,
pòt , kaa_w

Nu₁ \longrightarrow laáy , baan

Nu₃ \longrightarrow diaw

และยังได้ เสนอกฎแปรรูป ๒ กฎที่อนุญาตให้ เปลี่ยนค่าแสดงจำนวนมา เป็นค่า
แสดงค่าคัมภีร์ เช่น

T. opt1 $x + N + Nu_2 + C + y = \Rightarrow x + N + C + Tii + Nu_2 + y$

ฉันเห็น ปลา ๒ ตัว

ฉันเห็น ปลา ตัว ที่ ๒

T. opt 3 $x + Tii + n+n + y = \Rightarrow x + rók + y$

ตะเกียงดวง ที่ หนึ่ง

ตะเกียงดวง แรก

และยังมีกฎแปรรูปที่อนุญาตให้ ย้ายค่าแสดงจำนวนไปไว้หลังลักษณะนามดัง เช่น

T. opt 2 $x + N + n+n + c + y = \Rightarrow x + N + c + n+n + y$

พ้อมี นก หนึ่ง ตัว

พ้อมี นก ตัว หนึ่ง

T. ob 1 $x + Nu_3 + c + y = \Rightarrow x + c + Nu_3 + y$

พ้อมี เงิน เคี้ยว เหยี่ยู

พ้อมี เงิน เหยี่ยู เคี้ยว

นอกจากนี้ ยังมีกฎแปรรูปที่ เปลี่ยนค่าแสดงจำนวนมา ค่า เช่น

T. ob. 2 $x + Numb+n+n [c + y] = \Rightarrow + Numb + cèt \left[\begin{array}{c} (+y) \\ \neq \end{array} \right]$

ฉันซื้อปลา ลิบ หนึ่ง ตัว

ฉันซื้อปลา ลิบ เอ็ด ตัว

T. ob. 3 + s'ooŋ + s'ip + y = => x + y'i + s'ip + y

น้องมีเงิน ๒ สิบบาท

น้องมีเงิน ยี่ สิบบาท

T. ob 4 x + n+ŋ + s'ip + y = => x + s'ip + y

ฉันมีเสื้อ หนึ่ง สิบบาท

ฉันมีเสื้อ สิบบาท

แม้งานวิจัยของอุคม วโรคมลิกชิตต์จะมีรายละเอียดต่างกับงานวิจัยของ
เจลา ไชยรัตน์ แต่ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นปัญหาที่เนื่องมาจากข้อจำกัดของแนว
ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตแปรรูป ตามหนังสือ Syntactic Structures

กล่าวโดยสรุป งานวิเคราะห์ทั้ง ๓ ชิ้นที่กล่าวมา ล้วนเป็นการศึกษาเรื่อง
ปริมาณวลีที่แสดงให้เห็นคุณสมบัติต่าง ๆ ของปริมาณวลีได้เป็นอย่างดี งานวิเคราะห์
ของ วิจิตรน ภาณุพงศ์ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ในแนวเรียงของ
องค์ประกอบต่าง ๆ งานวิเคราะห์ของเจลา ไชยรัตน์และอุคม วโรคมลิกชิตต์
กล่าวถึงทั้งความสัมพันธ์ในแนวเรียงและความสัมพันธ์คดหล่น ความไม่สมบูรณ์ของข้อสรุป
หรือปัญหามางประการที่ปรากฏอยู่ก็เป็นเพราะข้อจำกัดของแนวทฤษฎีที่ผู้วิเคราะห์แต่ละท่าน
เลือกนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์ของท่านในเวลานั้น และขอบเขตของงานวิเคราะห์
ของแต่ละท่านซึ่งกว้างขวางและครอบคลุมภาษาทั้งภาษา

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาเรื่องปริมาณ โดยจะศึกษาเฉพาะวลีชนิดนี้
อย่างละเอียด แนววิเคราะห์ที่เลือกใช้คือ แนววิเคราะห์ตามแบบทฤษฎีไวยากรณ์
ปริวรรตแปรรูป ตามหนังสือ Aspects of the Theory of Syntax (1965) ของ
ชอมสกี ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าอาจจะช่วยให้อธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อสรุปเกี่ยวกับ
องค์ประกอบของปริมาณวลีได้ ทั้งนี้เพราะแนวทฤษฎีนี้มีกลไกที่จะให้ข้อสรุปได้ทั้งความ
สัมพันธ์ในแนวเรียงและความสัมพันธ์คดหล่น นอกจากนี้ก็ยังมีกลไกที่จะทำให้กล่าวถึงการ
เกิดร่วมกันได้และไม่ได้ของรายคำชนิดต่าง ๆ ที่เกิดในองค์ประกอบต่าง ๆ ใน
ปริมาณวลี